UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. iij. infra octa. pasce Textus euan. Luc. ca. xxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ctū eſt dū recūberet cū illis) Quia em̄ antiqui in lectis comedebāt: edētes ad menſam dicunt᷑ accūbere vel recūbere. (Accepit panē et) ſicut añ paſſionem ꝯſueuerat (benedixit) Bñdicend⁹ eſt aūt cib⁹ ꝓpter tria. Primo ne in eo ſit diabol⁹ ⁊ eū degluciamus: ſicut de q̄dā moniali narrat Grego. in dial. ꝙ eū deglutiuerit cum lactuca quā ſine benedictōe auide momordit. Secundo ne ibi ſit venenū aut aliō corꝑalit᷑ nocens ſicut erat in potu q̄ btō Bñdicto oblatus eſt: vt idē dicit in eodē. Tertio vt virtus cibi diuina inuocatiōe fortificata magis nobis ꝯferat vt expedit. Sumpto ꝓo cibo ſūt deo gratie referēde: ſic ⁊ chrīs poſt cenā dixit hymnū: vt dr̄ Matt. xxvj vt iterato nos reddam⁹ diuino bñficio dignos (ac fregit) ſic ſine gladio ſicut alij incidunt gladio: vt videt᷑ atteſtari ſan. Tho. in. iij. qui dicit hoc (et porrigebat illis: ⁊ aperti ſunt oculi eoꝝ) mētales ſm Chryſ. q꞉ corꝑales nō habebant clauſos. Sed q̄ iſta cognitio fuit ſenſibilis: meli⁹ eſt vt de oculis corꝑis accipiam⁹ hoc: ſicut ⁊ Auguſtin⁹ videt᷑ accipe de ꝯſen. euan. q̄ dr̄: ꝙ licʒ oclos clauſos nō haberēt: tñ inerat aliquid nō ſinēs eos cognoſcere qȯ videbāt. Poſſum⁹ ergo eoꝝ oculos tūc aptos fuiſſe dicere: vel quia remota ē acriſia: vl᷑ q꞉ ꝑ fractionē panis reducti ſunt in cognitiōnem incogniti (et cognouerūt eū) eſſe magiſtrum ſuū: (⁊ ipē euanuit ex oculis eoꝝ) Hoc em̄ facere potuit cū haberet glioſuʒ corpus. Et debuit ꝓpter multa ſʒ Theo. Primo q꞉ nō erat in tali ſtatu vt diutius cū eo cōmorari deberēt. Scd̄o vt eoꝝ affectum augeret ex ſubtractiōe ſui. Vñ ſeq̄t᷑ (Et dixerūt ad inuicē: Nōne cor noſtruʒ ardens erat in nobis de ieſu dū loq̄retur i via ⁊ apiret nobis ſcripturas) Iſte auteʒ ardor duplicit᷑ cauſat᷑. Uno mō ab ipſis verbis: vt dicit Orige. ⁊ Theo. quib⁹ iſti illuminabant᷑ vt crederēt magr̄m ſuū eſſe veꝝ redemptoꝝ: et ꝯſequēter inſurgebat amor. Cognitō ei ꝓprij boni eſt amoris cā. Alio modo poterat cauſari a domio intriſecus inflammāte (Et ſurgēres eadē hora) ſine cena: contēnentes noctis tenebras et odia iudeoꝝ (regreſſi ſunt in hierl'm) vt nūciarent iſta incluſis ꝓpter metū iudeoꝝ diſcipulis (Et inuenerūt congregatos vndecim) q꞉ erat adhuc ibi thomas (⁊ eos q̄ cū ipis erāt: dicētes: q꞉ ſurrexit dn̄s vere et apparuit ſimoni) cui fidem plusq̄ȝ mulieribus adhibebāt. Sicut aūt dr̄ Beda. ex mō loquēdi euāgeliſtaꝝ ⁊ Pauli apl'i. dn̄s intelligit᷑ Petro ꝑmo inter oēs viros apparuiſſe. Sicut em̄ dic̄ Chryſ. ꝑmo apparebat digniori: ⁊ cū ille viſa ꝯferebat: alius minus dign⁹ diſponebat᷑ ad viſioneʒ: et ſic ei apparebat poſtmodū: ⁊ ſic de alijs (Et ipſi narrabāt q̄ geſta erāt in via: ⁊ q̄modo cognouerūt eū in fractione panis)

In hac ꝑte eſt morale documentū libenter audiendi verbū dei: De q̄ ait Gregori. Ex audito ſermone inardeſcit anim⁹: cordis frigus recedit. fit mēs in ſuꝑno deſiderio anxia: audire libet ꝓcepta celeſtia: ⁊ q̄t mandatis inſtruit᷑ q̄ſi tot facib⁹ inflammatur. Hec ille.

Feria. iij. infra octa. paſce
Textus euan. Luc. ca. xxiiij.

Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ dixit eis Pax vobis: ego ſum: nolite timere. Cōturbati vero ⁊ cōterriti exiſtimabāt ſe ſpiritū videre. Et dixit eis: Quid turbati eſtis: et cogitatōes aſcēdūt i corda veſtra: Videte manus meas et pedes meos: quia egoipſe ſum: Palpate ⁊ videte quia ſpiritus carnē ⁊ oſſa nō habet ſicut me videtis habere. Et cum hoc dixiſſet: Oſtendit eis man⁹ ⁊ pedes. Adhuc autē illis non credētib⁹ ⁊ mirātib⁹ ꝑ gaudio: dixit: Habetis hic aliquid qȯ manducetur: At illi obtulerunt ei partem piſcis aſſi: et fauum mellis. Et cū mādicaſſet coram eis: ſumēs reliquias dedit eis Et dixit ad eos: Hec ſūt verba que locutus ſum ad vos cum adhuc eſſem vobiſcum q꞉

niam neceſſe eſt impleri omnia
q̄ ſcripta ſunt in lege moyſi ⁊ p̄/
phetis: et pſalmis de me. Tunc
aperuit illis ſenſum vt intelli/
gerent ſcripturas. Et dixit eis:
Q̄m ſic ſcriptū eſt: et ſic oporte
bat chriſtuꝫ pati: et reſurgere a
mortuis die tertia: et p̄dicari in
noīe eius penitentiā ⁊ remiſſio
nē pctōꝝ in oēs gentes.

s **Tetit ieſus in me**
dio diſcipuloꝝ ⁊c. Luc. xxiiij
In p̄ſenti euāgelio tangunt̄
tria puncta: que ſunt Appari
tio: Cōturbatio: Illuminatio.
Quantū ad primū ſciendꝫ eſt q̄ ea q̄
in p̄nti euāgelio narrant̄ ꝯtigerunt ſtatiꝫ
poſt illa q̄ dicta ſunt in p̄cedēti euāgelio.
Sicut em̄ habet̄ a btō Luca dū illi duo q̄
iuerāt in emaus q̄ eis ꝯtigerāt enarrarēt:
et alij diſcipuli dicerēt ſimilr̄: q̄ Petrꝰ vi/
derat dn̄m: ſtatim ieſus affuit. Et hoc eſt
qd̄ hic dicit̄ (Stetit ieſus ī medio diſcipu
loꝝ ſuoꝝ) id eſt ſubito apparuit: ſine appa/
renti ambulatiōe vel motu. Sed ē hic du
plex queſtio. Quō em̄ potuit ibi apparere
ſubito: quia vt dicit̄ Io. xx. fores erāt clau
ſe. Ad hoc dicūt ſcti: q̄ diuina virtute poſ
ſunt ſimul̄ eſſe duo corpa: ⁊ q̄liter fiat vide
in ſeq̄nti euāgelio. Alia q̄ſtio eſt: qr ſm̄
Lucā iſti diſcipuli erant vndecim. Dicit
em̄ q̄ illi qui regreſſi ſunt de emaus inue/
nerunt cōgregatos vndecim. ſm̄ Ioā. vo
nō erant niſi decē. Nā dicit q̄ Thomas n̄
erat cum eis: ⁊ claꝝ eſt q̄ iudas crepuerat
ſuſpenſus. At hoc aūt ſoluit Augꝰ. de cō
ſen. euang. dupliciter. Primo qr Thomas
exiuit foras anteq̄ chr̄s appareret, q̄ tamē
Thomas interfuit relatōi cleophe ⁊ ſocij
eius q̄ iuerāt in emaus: ſꝫ eis nō credidit:
imo nec alijs decē credidit dicētibꝫ: vidi/
mus dominū. Scd̄o quia cū dicit Lu. q̄
inuenerūt cōgregatos vndecim: nō loqui
tur de aplis: ſed gnerali͛r de diſcipulis qui
ibi vndecim erāt ſine Thoma. Sed iſtuꝫ
modū ſoluendi ipſemet reprobat ibidē p̄
hoc qd̄ dicit Lu. ⁊ eos q̄ cū ipis erāt: quia
patꝫ q̄ plus q̄ vndecim erāt. Poſſumus
aūt tertio ſoluere q̄ noīe vndecim intelli/
gitur ipꝫ collegiū. xj. aploꝝ. etiā ſi ibi vnꝰ
aut duo defuiſſent: dūmodo ibi eſſet ma/
ior pars eoꝝ. Alia q̄ſtio eſt qr vt teſtat̄
Matth. ⁊ Mar. dn̄s dixerat ſe videndū
a diſcipulis in galilea: ⁊ hic dicit̄ q̄ in hie/
ruſalē eis apparuit ꝯgregatis. At hoc ſol/
uit Amb. dupliciter. Primo dicens q̄ dn̄s
quidē dixerat ſe fore in galilea videnduꝫ:
ſed diſcipli territi ſe ꝯcluſerūt p̄pter metū
iudeoꝝ: idō eis chr̄s ad eos ꝯfortādos ap/
paruit: ⁊ poſt in galileā eos duxit. Et vt
dicit Grecus: hoc nō eſt trangreſſio p̄miſ
ſi: ſed feſtina ex benignitate impletio. Se/
cūdo dicēs: qr dominꝰ paucis apparuit in
hierl̄m: ſed multis in galilea in mōte (Et
dixit eis) volēs timidos ꝯfortare (Pax vo
bis) ſupple adſit. Eſt aūt ſciendū q̄ ſicut
dicit ſ. Tho. ſup̄ Io. ⁊ iiij. q. xlix. ⁊ iij. diſ.
xxvij. pax eſt tranquillitas ordinis. Tunc
em̄ aliq̄ dicunt̄ pacē habere: qn̄ eoꝝ ordo
inturbatꝰ manet. In hoīe autē eſt triplex
ordo: vt ibi. ſ. ſup̄ Io. dicit. ſ. ad deū: ad ſe:
⁊ ad primū. Et ſic triplex eſt hoīs pax.
Vna q̄ pacificat̄ deo totalit̄ eiꝰ ordinatōi
ſubiectꝰ. Alia q̄ pacificat̄ ſibi ipſi p̄ ꝯſonā/
tiam viriū. i. intellectus: ⁊ volūtatis: ⁊ ap/
petitus ſenſitiui. Alia q̄ pacificat̄ primo:
p̄ hoc q̄ nō habet ꝯtrariā volūtatē. Nullꝰ
tn̄ dicit̄ ſimpliciter habere pacē: niſi oēs tres
habeat: quia vt ideꝫ dicit. ij. ij. q. xxix. pax
ſup̄ ꝯcordiā q̄ dicit vnionē appetitus cum
primo: addit vnionē habentis pacē ad ſe/
ipm̄: qui autē habet pacē ad ſeipm̄: habet
etiā illam cum deo. cū viuat ſm̄ rationeꝫ:
Vn̄ Augꝰ. lib. de verbis dn̄i. diffiniēs pa
cem ſanctoꝝ dixit: Pax eſt ſerenitas men/
tis: vt ſcꝫ ratio ſit libera ⁊ nulla affectio/
ne religata: trāq̄llitas ani: v. ſ. affectꝰ ſēſi
tiuꝰ ſit a moleſtia paſſionū liber: ſimplici
tas cordis: vt ſcꝫ voluntas in deum obie/
ctum ſuum totaliter feratur: amoris vin
culum: vt ſcꝫ diligatur proximus: conſor/
tium charitatis: vt diligat̄ deus. Chr̄s
ergo omnibꝫ diſcipulis ſuis pacem optat:
et imprecatur: quia quelibꝫ p̄dictaꝝ erat
eis neceſſaria. Nā facti erant inimici dei
per infidelitatem aut negationem: ⁊ habe
bant in intellectu dubietatē: in voluntate

frigiditatē: ⁊ in ſenſu timiditatē. ⁊ iteruʒ cos iudei inſequebant. Diſcipuli autē q₂ ꝑus timebāt iudeos: viſo dn̄o etiā timebant adeſſe ſpm̄ quem ſub forma domini viderent: nō iſtū ſcḋm timorē voluit rēmouere di. (ego ſū) ſcʒ magiſter vr̄ in veritate: et non res phantaſtica: ideo (nolite timere) Quod dupliciter itelligitur. Uno modo quaſi velit dn̄s a diſcipulis excludere metū: quem anteq̄ꝫ loqueret incurrerant. Alio modo quaſi velit eos ꝓſeruare a metu: qui rationabiliter debebat accidere eis. In hac aūt parte eſt morale documentū: ꝙ pacē diligamꝰ quā dominus moriens cōmēdauit et reſurgēs imꝓcatus eſt. De hoc Grecus. Pudeat nos pacis munus deſerere: quā nobis chriſtꝰ hinc diſcedens reliq̄t. Pax eſt res ⁊ nomen dulce cōmendatū ab omnibꝫ: obſeruatum a paucis. Que autem eſt cauſa: Forraſſis ambitio dn̄i: aut liuor aut odiū aut contemptus: aut aliquid huiuſmodi ex his que dei ignaros videmꝰ icurrere. Dei quippe ꝓcipue pax eſt que confederat omnia, cuiꝰ nihil eſt adeo ꝓpriuʒ ſicut vnitas nature ⁊ pacificꝰ ſtatus. Trāſfundit ꝟo ab angelis et diuinis poteſtatibꝫ q̄ ad deū et ad inuicē pacifice ſe habēt. Diffunditur ꝟo ꝑ totam creaturā: cuius eſt decor tranquillitas. In nobis autē manet ſm animā q̄dem per inueſtigationeʒ virtutū ⁊ cōmunicationē: ſm corpus ꝟo in membroꝝ et elementoꝝ commenſuratione: quoꝝ alterū pulcritudo: alterum ſanitas appellat. Hec ille.

Quantū ad ſecundū tangit diſcipulorum cōturbatio: cū dicit. (Cōturbati ꝟo ⁊ conterriti) Sicut eīn dicit Theo. ꝑ verbū pacis nō eſt ſedatus turbo diſcipuloꝝ q̄ nō credebant verā carnē potuiſſe de ſepulcro reſurgere. Et ideo nō fuerūt a ꝑmo metu libati: vel ſaltē nō fuerūt a futuro ꝓſuati. Cauſa ꝟo timoris ſubdit. (Exiſtimabant ſe ſpm̄ videre) ſc̄ʒ quem chr̄s in paſſione emiſit. ſm Tho. Uel ꝑ ſpiritum poſſumꝰ intelligere non ſpiritū chr̄i: ſed generaliter omnē immaterialē ſubſtātiam: ꝓcipue angelū bonū vel malum.

Sciendū eſt autē ꝙ ſicut dicit s. Tho. ſuꝑ Job. natura inferior ſemꝑ timet ad ꝓſentiā ſupioris. q̇d intelligēdū eſt ſi ſupior appꝛhendat. Actus enim appetitus cuiuſmodi eſt timor non elicit niſi ꝓuia cognitione. Tripliciť autē appꝛhendit natura ſupior. Uno mō in generali dum fit imaginatio alicuiꝰ potētis nocere, et neſcit q̄d ſit, vt cū q̄s in nocte vl̄ ſolꝰ timet nihil vidēdo vl̄ ſpūale cogitādo. ſed ſoluʒ ꝯcuſſus ſilētio tenebroſo et ſolitudine. Alio mō in ſpūali: dum apprehendit diabolus aut aliꝰ ſpūs adeſſe: lʒ nō videatur. Tertio mō qn̄ appꝛhēdit in ſpūali ſub aliquo corꝑali ſigno repentino ⁊ inſolito. vt cum q̄s ſub aliq̄ vmbra ſpm̄ videt: ⁊ tūc maxime cauſat timor. Anima aūt rōnalis dum ſepat a corꝑe: trāſit q̄dāmodo in ſtatū angelicū: vn̄ ⁊ eodē mō intelligit vt angelus: ideo eſt ſupior aliq̄ mō ꝯiūcta: ⁊ ab ea timet. Un̄ q₂ cadauer facit nobis ſepate, hic appꝛhenſionē: timemꝰ in locis cadaueꝝ. Siliť q₂ loca ſcā inhabitāt angeli timemꝰ in eis. Sed h̄ eſt q̄ſtio. quō potuit petrꝰ ꝯturbari q̄ ſciebat dn̄m ſurrexiſſe: At hoc dupliť ſoluit Ambro. Uno mō vt dicant diſcipuli ꝯturbati. i. maior pars eoꝝ. Alio mō vt dicat ꝯturbatꝰ petrus de hoc ꝙ clauſis ianuis chr̄s intrauit. (Et dixit eis) volens. ſ. dei filiū ſe probare ſm Theoꝑ. eo ꝙ mentis agnoſcere poſſet arcana. (Quid turbati eſtis) ꝓpť timorē: Hoc aūt dicit nō increpādo eos de timore. q₂ cū iſte timor eſſet naturalis: non erat peccatū, ſʒ oñdendo ꝙ n̄ hēbāt rectū iudiciū de eo q̄ apparebat. Un̄ ſubdit. (et cogitatōes) falſe ⁊ ꝑnicioſe ſm Bed (aſcēdunt in corda vr̄a). i. in mentes q̄ dirigūt alias vires: ſic cor dirigit alia membra.

Sed quare iſti q̄ſi increduli ſʒ Lu. dicūt reprehēſi: cū dicat b. Jo. ꝙ viſo dn̄o gauiſi ſt: Ad h̄ dr̄ Amb. ꝙ a pncipio nō crediderunt: vt dicit Lu. ſed crediderūt in ꝓceſſu: ⁊ gauiſi ſunt: vt dicit Joan. Sʒ pt dici ꝙ ſtāt ſiľ iſta: ꝙ nō crederēt firmiť ⁊ n̄ gauderent: imo valde gauderēt. Un̄ et Lucas infra dicit. Adhuc aūt illis n̄ credētibꝫ ⁊ mirātibꝫ ꝑ gau. ⁊c̄. Deide xp̄s vult eis facere fidē ꝙ ꝟe reſurrexit i vera carne ⁊ n̄ i appētitū. Et h̄ fec̄ ꝑmo offerē do viſui accidētia corꝑis ſui: puta cicatrices Scḋo ſe exhibendo palpabilem. Tertio

exercēdo opa vite:puta comedēdo. Op⁹
em̄ vite d̄r om̄e op⁹ aīe:que eſt principiuꝫ
vite in materialib⁹ viuētib⁹. Primū argu
ebat idētitatē ſuppoſiti: ꝓbādo.ſ.ꝙ ille q̄
videbat͛ erat ille idē nūero q̄ patiebatur
Sicut em̄ dicit ſan. Tho.in.iij.identitas
ſuppoſiti cognoſcit͛ ex collectōe accidentiū
eius: que in alio nō reperit͛. Quā collecti
onē ſiue vniuerſitatē accidentium optime
viſus ꝑcipit: qui annūciat et ꝑcipit plura
ꝙ̄ faciant alij ſenſus. vt patet.j. metaph.
Hoc tamen vt ibidē dicit facit viſus ſup
poſita carnis v͛itate que nō ꝑ viſionē cor-
ꝑalem: ſed ꝑ alia argumēta monſtrabat͛.
Per ſecundū autē.i.palpationē mōſtra-
bat͛ v͛itas carnis. Nam vt idē dicit ibideꝫ
ꝑ hoc excludebat͛ falſa cognitio. q̄ eſt vm
bratica viſio. aut ſꝫm immutatōem viſus
ab imaginatōne. Aliqn̄ em̄ ex vehementi
imaginatōe res imaginata: vt dicit vide-
bit͛ eſſe p̄ſens: etiā ſi homo vigilet: et cor-
pora obiecta viſui videbunt͛ hominuꝫ et
animaliū effigies. Excludit͛ etiā ꝑ hoc vt
dicit viſio ſpirituū in corꝑe ſēſibili appa-
rentiū. Corꝑa em̄ q̄ aſſumūt ꝯſueuerunt
eē ex aere ꝯdenſato: in q̄ nō ſentiunt͛ oſſa.
Sed contra p̄miſſa arguit͛ multipliciter.
Primo quia dn̄s incōgrue videt͛ ꝓbādo
inceſſiſſe. De priorib⁹ em̄ prior debet eſſe
ſpeculatio: vt d̄r.j. Phyſ. Prius aūt eſt h̄
qd̄ dicebat͛ eſſe verā carnē ꝙ̄ eſſe carnem
crucifixi: cū ſit cōmunius. Ergo etiā pri⁹
hoc debuit ꝓbari. Ad hoc dico ꝙ nō incō
uenit ꝙ ꝓbādo aliqd̄ p̄us ſꝫ ordinē cog-
ſcēdi p̄ſupponat͛ tāꝙ̄ verꝫ ⁊ poſtea ꝓbādū.
qd̄ tn̄ ſi nō eſſꝫ verꝫ: ꝓbatio nō valerꝫ. vt
patet͛ ex.vij. Phyſ. vbi Ariſto. i p̄ncipio
li. ꝓbat concluſionē ſuā. et poſt in ꝓceſſu
ꝓbat que ſuppoſuerat ex quib⁹ concluſio
nis veritas depēdet. Sic etiā fecit chr̄s:
⁊ h̄ rōnabilit͛. vt nō ſtatim ſꝫ paulatiꝫ ru
des diſcipulos ad reſurrectōis adducerꝫ
v͛itatē. Scd̄o qꝛ iſta ꝓbatio nō videt͛ fuiſ
ſe efficax: qꝛ ſi ſp̄us aſſumpſiſſꝫ corp⁹ ſoli
dū eos decepiſſet. Ad hoc dicit ſā. Tho.
vbi ſupra ꝙ i corꝑe ſic aſſūpto n̄ potuiſſēt
oꝑa vite ita ꝑfecte apparere: ſicut in cor-
pore vere viuente. qꝛ opus artis. i. qd̄ fit
ꝑ intellectū et voluntatē: nō poteſt adeq̄-
re opus nature: cuiuſmodi eſt comeſtio ⁊
viſio ⁊ locutio. Ideo ⁊ ſi nō ſtatim: tn̄ vt
ait ꝑ longā ꝯuerſationē fuiſſet fictio de-
p̄henſa. Tertio qꝛ viſus ꝑfectiſſim⁹ ē int͛
oēs ſenſus: ex p̄mo Metaph. ergo incon
uenienter poſt ꝓbatōem ſumptā ex viſu:
introducit͛ ꝓbatio ex tactu. Ad h̄ dico du
plicit͛. Primo ꝙ ꝓbatio ꝑ viſum ⁊ tactū
ſimul efficacior eſt ꝙ̄ ꝑ viſum tm̄. id̄o vna
eſt ſuꝑaddita alteri. ⁊ dictū eſt. palpate ⁊
videte. Scd̄o dico ꝙ lꝫ ꝓpria obiecta vi-
ſus ꝑfectius ꝙ̄ tactus ꝑcipiat: tn̄ viſus fa
cilius decipit͛ circa aliqua obiecta ꝑ acci-
dens: eo ꝙ ꝑ mediū extrinſecū immutet͛.
Ut verbi gratia. ſi ſit aer ingroſſat⁹ ⁊ fi
gurat⁹ ⁊ coloratus ſꝫm humanū colorem
vere ⁊ realiter: talē colorē ꝑfecti⁹ ꝑcipit
viſus ꝙ̄ tactus humiditatē. ſed tamē tā-
gendo perfectius deprehendit͛ ꝙ cedit et
nō haber oſſa ꝙ̄ ꝑ viſum. ꝙuis etiā i ta-
ctu q̄ ad hoc poſſit eſſe deceptio: vt dictū
eſt. ⁊ vt de ſe patet in demone incubo: q̄
in coitu ita feminā deludit vt videat͛ eſſe
vir: ſicut ⁊ ſuccub⁹ virū: ita vt viro videa
tur eſſe mľier. De hoc ſctūs Tho.j.q.xlix
ar.iij.⁊.ij.di.viij.de po.q.vj.⁊ Job.xl. Et
id̄o dn̄s addidit tertiā ꝓbatōem ꝑ op⁹ vite
id ē comeſtionē: que nō fuit neceſſitatis:
vt dicit ſctūs Tho.in.iij. ſed poteſtatis: i⁊
ꝙ̄tū ꝑ illam oſtendebat ſe vere naturam
humanam ⁊ potentiam comedendi ha-
bere naturalē. ad quod oſtendenduꝫ non
comedūt āgeli. Fuit ⁊ tn̄ v͛a ⁊ nō ficta co-
meſtio: vt d̄r idē.iij. q̄dlib.q.iij. Uera in-
quā v͛itate ſigni: qꝛ ſignificabat i chr̄o na
turā hūanā eſſe. ⁊ v͛itate naturaľ ſpeciei.
qꝛ fuit actio a principijs ſpeciei naturalis
comeſtionis. Sic em̄ vox eſt vera vox:
etiā ſi nō audiat͛ qd̄ eſt vocis effect⁹. ita ⁊
comeſtio vera eſt etiā ſi nō ſeq̄t͛ cōuerſio ci
bi in comedentē: quod eſt comeſtiōis effe
ctus. Nō aūt fuit vera v͛itate incorꝑatio-
nis cibi: quia chriſt⁹ erat extra generatio-
nis ſtatū. Ideo vt ait ibi.ſ.in tertio: cibū
illū cōuertebat chr̄s in ſpiritualē. i. aereā
materiā ſiue in vaporem ſicut aqua a ſole
Ex his autē patet textus q̄ ſubdit͛ (Uide
te manus meas ⁊ pedes meos,) in q̄b⁹ vt
ait Bed̄. clauoꝝ veſtigia clarebāt: qꝛ ego
ip̄e ſum) idem numero qui prius fui ſuſpē
ſus in cruce. Ut autē oſtendat veritateꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

carnis ſubdit (Palpate) ꝑ tactū (ꝛ videte) ꝑ oclos. Uł ponit videre ꝑ ſentire ꝛ cognoſcere (q2 ſpūs) apparens in aereo vł alio inaiato corꝑe (carnē ꝛ oſſa nō habet ſicut me videtis habere). i. videre ſeu rationabiliter cognoſcere poteſtis. Uiſus enim ratōe ſue ꝑfectōis ꝓ oī ſenſu accipi ꝯſueuit. ſicut cū dicim⁹: vide q̄ ſuauit redolꝫ hec roſa (hr̄e) Eſt aūt ſciendū ꝙ ſic dic̄ s. Tho. iiij. di. xliiij. ad eſſe palpabile duo requirunt. ſ. habere q̄litates tangibiles: q̄ ſūt Calidū: frigidū et hmōi. ꝛ nō cedere tangenti. Ideo terra eſt tangibilis et palpabilis. ignis ꝟo tangibił ſed nō palpabilis Celū autē neq3 tangibile neq3 palpabile. Omne g̃ corpus palpabile: vt idē dic̄ in iiij. di. xxj. eſt ꝑ naturam corruptibile. licet ꝑ gl'iam poſſit incorruptibile eſſe, vt corpus chr̄i. Ex quo patꝫ vt dicit Gre. in. iiij. mora. ꝙ chr̄i corpus qd̄ palpabile fuit n̄ erat ſubtile ad inſtar venti aut aeris ſicut dicit Eutici⁹. Dicit tn̄ corp⁹ gl'ioſū ſubtile. q2 ꝑfecte ſubijcit aie. De hoc vide. iiij di. xliiij. (Et cum hoc dixiſſet: oſtendit). i. ad palpandū exhibuit: ſicut pri⁹ exhibuerat ad videndū: cū dixit. videte ꝛc̄ (man⁹ ꝛ pedes) imo et latus ſm̄ Joannē. Uidet aūt ꝙ diſcipuli eū tetigerāt: q2 Beda ſic dicit. Ad inſinuandā g̃ reſurrectōnis ſue veritatē: nō ſolū tangi a diſcipulꝭ: ſedetiaꝫ ꝯueſci illis dignat: ne arbitrarent nō ſolide ſed imaginabilit ſibi apparere. Hec ille. Sed veꝝ eſt ꝙ ipe q̄dē dignat⁹ eſt tangi. ſedtamē forte ipi nō auſi ſunt tangere. Aduertēdū eſt aūt ꝙ gaudiū (cū ꝑtineat ad potentiā appetitiuā: cuius obiectū eſt bonū apphēſū) eē nō poteſt niſi id qd̄ apphendit/apphendat vt bonū. Diſcipuli g̃ q̄ cū ſpm̄ ſe videre credebant, turbati ſunt, nō potuerūt gaudere niſi depoſita tali fide dn̄m eſſe crederēt illū qui videbatur. Sed tn̄ tantū bonū exiſtimabāt p̄ſentiaꝫ magr̄i. ꝛ tantū de illa gaudebāt ꝙ habētes ſecuritatꝫ cauſam nō erant ſecuri. idō dr̄. (Adhūc aūt illis nō credentib⁹). i. ſine omni heſitatōne (et mirantib⁹) ex tanto ꝛ taminſolito bono (pre gaudio(. id eſt propter magnū gaudiū qd̄ erat eis cā timēdi ne forte ille dn̄s nō eſſet (dixit ipis). ſ. dn̄s q̄ eos volebat ꝑ efficaciſſimū ſignū ꝯfortare. i. ꝑ op⁹ vitale (Hētis aliq̄d qd̄ manducet?) Sicut em̄ dicit mgr̄ hiſt. illi quos magi ſuſcitāt poſitis q̄buſdā herbis ſub aſcellis, neq3 comedere neq3 bibere pn̄t. qd̄ tn̄ eſt intelligēdū. ꝙ. ſ. facere nequeunt ꝟtute demōis ita bene vt fiunt ꝟtute aie. alit iſta eſſent falſa. cū ad nutū inferiora corꝑa obediāt diabolo q̄ ad motū localeꝫ dūtaxat. (At illi obtulerūt ei ꝑtē piſc3 aſſi et faui mellis.) Forte em̄ adhuc ſuabāt ꝯſuetudinē victus chr̄i. de quo non legit ꝙ carnes manducauerit niſi ex mandato legis ꝓpter myſteriū in eſu agni paſcalis. ꝛ ideo in tāta ſolēnitate carentes carnib⁹ offerūt piſcē. In hac ꝑte eſt documētū in ſenſu allegorico: ꝙ poſt chr̄i reſurrectionem tꝑe gr̄e cibus anime. i. bona oꝑa: et bona ꝯuerſatio dulciſſima eſt: que tꝑe legis annexam amaritudinē habebat. Et hoc ꝓpt duo. Primo q2 in oꝑando tūc nō erat tanta copia gr̄e que animā conſolat. Secūdo q2 poſt laborē non ſtatim ibant ad requiem eterne cōſolatiōis: ſ3 ad limbū. Unde Grec⁹. Ex iuſſu q̄dem legis paſca cū amaricātib⁹ edebat: q2 adhuc amaritudo manebat. Poſt reſurrectiōem ꝟo cib⁹ fauo mellis dulcoratur. Hec ille.

Quantū ad tertiū tangit illumiatio: q̄ chr̄s diſcipulos ſuos edocuit ꝑ ſcṗturas: vt in omnib⁹ certi eſſent. cū dr̄) Et cū mā ducaſſet coram eis) ad docendā verā humanā naturā. non ad oſ̄dendū ꝙ in reſurrectōe neceſſari⁹ ſit vſus ciboꝝ (ſumens reliq̄as dedit eis: ꝛ dixit ad illos. Hec) q̄ ſc3 in me videtis expleta (ſunt ꝟba). i. ſignificata verboꝝ. Uel hec verba que dicam ſunt ꝟba (que locut⁹ ſum ad vos cum adhuc eſſem vobiſcū). i. cum adhuc eſſem in carne mortali: in qua eſtis vos: vt ait Beda (Om̄ neceſſe ē) nō abſolute ſed ex ſuppoſitiōe ꝙ de⁹ ita ſtatuerit vel ꝓuiderit. Abſolute neceſſariū dico id cui⁹ oppoſitū deus facere nō pōt. eo ꝙ ꝯtradictionē includat. vt duo et tria eſſe quinq3. Ex ſuppoſitione ꝟo neceſſariū eſt cui⁹ oppoſitū de⁹ facere neq̄t ſuppoſito q̄dā q̄ nō ſuppoſito poſſꝫ. vt ſocratē ſaluari ſi eſt p̄deſtinatus Suppoſito ei ꝙ ſocrates ſit p̄deſtinat⁹: de⁹ eū dānare nō pt̄. q2 ſeq̄ret ꝙ de⁹ euꝫ vellꝫ ꝑuēire ad vitā etnā. ꝛ nō ꝑuenire ad

illā: ſed ad miſeriā eternā. Abſolute tn̄ de
us p̄t ſocratē damnare. q2 nihil vult neceſ
ſario niſi ſeipm̄. (Impleri oia q̄ ſcp̄ta ſūt)
deo reuelāte (in lege moyſi ⁊ p̄phetiſ ⁊ pſal
mis d̄ me. Quō aūt in has tres ptes di/
uidat ſcriptura vet9: vide ſupra feria q̄rta
poſt dn̄icā de paſſiōe. (Tunc aperuit ill' ſē/
ſum vt intelligerēt ſcpturas. Hoc aūt po
teſt intelligi tripl'r fuiſſe factū. Vno mō
quia eis habitualē noticiā tradidit ſcp̄tu
rarū que ad chriſtū ptinebāt, acſi illas me
moriter didiciſſent. Alio modo q2 ita illu
minauit eoꝝ ſenſū. i. intellectū. vt ſcp̄turas
p̄us auditas vl' in poſteꝝ audiēdas fūdi
tus penetrarēt. ⁊ forte aliqua tūc allega/
uit. Vel tertio fuit vtroq3 mō. Eſt aūt
ſciendū q̄ chr̄s ſex multū clauſa aperuit.
Primo v̄ginis vteꝝ ſaluo ſignaclo v̄gi/
tatis. Eſa. xlv. Apiat terra ⁊ germiet ſal
uatorē. Scdo lat9 p̄priū. ſ. p̄miſſiue. Joā.
xix. Tertio infernū. Eſa. xlv. Apiā coraz
eo ianuas. Quarto celū. Act. vij. Ecce vi
deo celos aptos: ⁊ ieſum ſtantē. Quito i
tellectū legiſ ⁊ p̄phetaꝝ. Apoc. v. Dign9
es dn̄e de9 apire libꝝ. Sexto cor hūanū
ad credēdū et intelligēdū vt hic (Et dixit
eis (q̄m ſic ſcp̄tū eſt) vt. ſ. ꝯſūmatū ē. (⁊ ſic
oportebat) ex ſuppoſitōe chr̄m pati) ſic. ſ.
paſſus eſt. (⁊ reſurgere a mortuis die ter/
tia. ⁊ p̄dicari in noie ei9). i. p nomē ſeu ſi/
gnificatū nois ei9 (penitentiā). i. v̄tutem
⁊ ſacramentū penitētie (et remiſſionē pec
catorū) quā vtraq3 p̄ſentia virtute chr̄i o/
perat (in oēs gētes). i. p vniuerſū mūdū.
Fuerūt aūt hec oia ex ſuppoſitōe ⁊ n̄ abſo
lute neceſſaria. Quō aūt ſcl' ſit euāgeliū
p̄dicatū ⁊ iteꝝ p̄dicabit. vide dn̄ica. x. p9
feſtū trini. In hac pte eſt documētū vt
ſpiritualiū ⁊ diuinoꝝ intelligentiā q̄ram9
a deo: ita tn̄ q̄ id quod noſtrū eſt non ne/
gligam9. q2 eſſet tētare deū. De9 eniz et
ſcientiā infundit ⁊ illuminat intellectū vl'
p ſe vel p angelū ſuū. Jaco. j. Qui indigz
ſapientia) poſtulet a deo

Feria. iiij. īfra octauas paſce.
Textus euāgelij. Jo. ca. xx

m Anifeſtauit ſe iteꝝ Je/
ſus diſcipulis ſuis ad
mare tyberiadis. mani
feſtauit aūt ſic. Erant ſimul ſi/
mon petrus ⁊ thomas qui dicit
didymus: ⁊ nathanael q̄ erat a
chana galilee. et filij zebedei: et
alij ex diſcipul' eius duo. Dicit
eis ſimon petrus. Vado piſcari
Dicūt ei: Venimus ⁊ nos tecū
Et exierūt ⁊ aſcēderūt in nauī:
⁊ illa nocte nihil prendiderunt
Mane autē iam facto ſtetit Je/
ſus in litore. non tamē cognoue
runt diſcipuli quia ieſus ē. Di/
cit ergo eis ieſus. Pueri nūqd
pulmentariū habetis? Reſpō/
derunt ei. Nō. Dixit eis. Mitti
te in dextrā nauigij rete ⁊ inue/
nietis. Miſerūt ergo ⁊ iā nō va
lebant illud trahere p̄ multitu
dine piſciū. Dicit ergo diſcipu/
lus ille quē diligebat ieſus pe/
tro. Dn̄s eſt. Simon ergo Pe/
trus cū audiſſet q2 dn̄s eſt: tuni
ca ſuccinxit ſe. erat enī nudus:
⁊ miſit ſe in mare. Alij aūt diſci
puli nauigio venerunt. non enī
longe erāt a terra: ſed quaſi cu
bitis ducentis trahentes rete
piſciū. Vt ergo deſcēderūt i ter
ram viderūt prunas poſitas et
piſcē ſuppoſitū et panez. Dicit
eis ieſus. Afferte de piſcib9 q̄s
prendidiſtis nunc. Aſcendit ſi/
mon petrus ⁊ traxit rete in ter
ram plenam magnis piſcibus
centum quiquaginta trib9. Et
cum tanti eſſent non eſt ſciſſuz
rete. Dicit eis ieſus. Vēite prā/
dete. Et nemo audebat diſcūbē
tiū interrogare eū: tu quis es:
ſcientes q2 dn̄s eſt. Et venit ie/
ſus ⁊ accepit panem. et dabat
eis ⁊ piſcem ſimiliter. Hoc iam
tertio manifeſtatus eſt ieſus di
ſcipulis ſuis cum reſurrexiſſ3 a
mortuis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN